

KÖZHIÍR

1984. XI.14. A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA XIX. félév. 10 szám.

A T E R T A L O M

- „Hová menjünk sielni? - téli si-táborok (8. old.)
- „az ember etetőnyílása a száj” Irodalom-sarok (7. old.)
- Külföldi ösztöndíj (5. old.)
- „Merre jártál a nyáron?” - Hol-landiából jöttem, ... (4. old.)
- I.P. intézkedési terv (3. old.)
- „De milliomas nem lettél?”
-Az nem lettem, sajnós.”
Király Gyulával
Koncz István beszélgetett
(címlapon)

B Ó L

- Ez nem homokozó, hogy csak ott beülök, aztán játszom, hanem vál-lalni kell egy-két dolgot. Kérdezősködöm, és nem mondják meg, mit kell tennem. Vagy rájövök, vagy rosszul csinálom, és akkor el lehet menni. Tehát ez nem egyóvoda, ahol elmesélik, hogy na most..., aztán még egyszer, na még harmadszor is. Egyszer nem sikerül, akkor töb-bet nem olvassák az ember nevét. Mindenki azt hiszi, hogy a pénzért vannak a rendezők, ott a nagy gázsi, kétszáz forintot kap egy estére, és csak ott lődörög benne, nem csinál semmit. Na, néha bejár gyűlésre, meg plakátíroz, meg ingyen rendez. Valamint van egy főrendező, aki egy szobában ücsörög, titkos dolgokat művel, és pénzekkel mahinál. Ezt látja egy átlag E klu-bos. A másik az, hogy itt sok mindent lehet cá-folni, de nem érdemes. Akkor az a kérdésem, hogy a rendezők miért szeretik, ha ez van. Vagy miért nem buktatják meg a főrendezőt. Nem volt itt még főrendező váltás vagy puccs vagy bel-ső elégedetlenség.

- Azóta sem, hogy Te vagy a főrendező?
- Én hibáztam egyszer-kétszer.
- Elmondasz egyet?
- Persze. Tanultam ezekből. Például mostanában jelentkeztek hárman is próbarendezni. Hát jó, gyertek. Bemutattuk őket rendező gyűlésen, ez az illem. Senki egy szót sem szólt, hogy bármi gondja volna ve-lük. Jöttek először rendezni, és lazábban vették a dolgot, zsebre-dugott kézzel mázskáltak, aztán mondták felháborodottan a fiúk, hogy pénzt fogadtak el. Nem volt tisztázott a körül-mény, de gyanú sem merülhet fel a rendezőkkel szemben. Ezek után meghánytuk-vetettük a dol-got, és a három próbásnak megköszöntük a mun-káját.

- Hol érzed a hibát?
- Két próbás úgy elhúzott, ahogy kellett. A har-madik odajött hozzám sírva, ő nem tudja, hogy miért van ez, ő pénzt nem rakott el, ami igaz is, csak rosszul dolgozott, és bele került a szórásba. Magyarul: Keményíteni akartunk, és hát csak egy ember árán sikerült.

- Te maradsz, ha végzel, vagy van már utódod?
- Semmiképp nem maradok. Nagyon fárasztó ez a munka. Idegölő. Az ember vagy magát rágja, vagy kiabál, de annak valaki megissza a levét.
- Sokat csalódtál?
- Mindenki utál bennünket. Egy KISZ-titkár váltás - egyetemi szin-ten gondolom -, egy gondnokváltás, mind megrázza a klubot. Hogy ti-zenöt évig élni tudott, az a főrendezők becsületén múlott, vagy ki-tartásán.

Polyt. a 2. oldalon.

- Ebben Neked is van érdemed? Azért kérdezem, mert tudom, hogy a Te főrendezőséged alatt is volt például titkárváltás.

- Alkalmazkodnunk kell. Végülis az E klub rendszere egy visszamaradott, nem demokratikus rendszer. Eljárt fölötte az idő. Úgyhogy vagy alkalmazkodunk, vagy eltipornak. De ez nem az az jár, hogy meghunyászkodunk. Az első az, hogy verjük az asztalt a vendégekért, hogy jobb legyen, a fejlődésért, meg a rendezőkért. Aztán, hogy emellett mi mit kapunk, vagy hogy, hogyan értékelik a munkánkat, az más kérdés.

- Ki az utódod? Vagy ez titok?

- Ha tudnám, akkor is titok lenne, de nem tudom még. Vannak jelöltjeim.

- De tutti nincs?

- Tutti nincs. De ha kéne most, tudnék akkor is mondani valakit. Ha muszáj lenne.

- Mikor lesz a váltás?

- Március közepére tervezem.

- Ez csak Tőled függ?

- Nem. Így szokás. Minden a szokásokon múlik az E klubban, itt nincs parancs, de a szokás az erősebb úr, mint egy főrendező.

- Volt már olyan helyzet, amikor úgy érezted, hogy most le kéne mondani?

- Volt, de ezt nem a rendezők, hanem a magánéletem diktálta volna.

- Te nős vagy, Gyula?

- Szeretnék. De nem lehet. Így sokkal nehezebb minden.

- És ez a gyűrű a kezeden?

- Ez már utána lett. Mikor elvállaltam, még nem volt biztos barátnőm.

- Őt el szoktad vinni a klubba?

- Soha. A munkahelyére nem viszi el a menyasszonyát az ember.

- Te is a rendező-bulikat szereted a legjobban?

- A sítábort. Az a csúcs. És persze a rendező-bulit. Általában az a szokás, hogy illik meghívni négy-öt embert. Tudod, akiket mindenhol meghívunk. Mi meghívjuk azt, akit szeretünk. Akivel szeretünk dolgozni. Meghívtuk a dékánunkat. És el is jött.

- Őt szerettitek?

- Őt szeretjük. Igazi hallgató-centrikus fej, olyan ember, akit, ha valaki véletlenül hátba vág, hogy na, öreg, gyere, igyunk egyet, akkor nem sértődik meg. Van, aki erre hazamenne. Ő nem hiszem, hogy ilyen. Meg vannak a nagy öregek. Akik igazi rendezők voltak. Itt van Morci esete. Morvai Laci. Tudta, hogy rendező-buli lesz. Odaállít hozzám egy kannával, hogy na, ez huszonöt liter bikavér. Meglepődtem, hogy csak úgy, ingyen. Mikor erre átnyújtok neki

egy tiszteletmeghívót, visszaadja, hogy mit képzelek, ő öreg rendező, majd vesz, ahogy kell.

Az ilyen bulik hozzák össze a gárdát. Még régebben, amikor idekerültem, akkor hajnali hat-fél hétkor jöttek a takarítónők, és látták, hogy ott beszélgetünk, bohóckodunk, sütöttek nekünk tíz tojásból rántottát. Nekiálltunk kajálni, vége lett, fél nyolc-nyolc, mentünk egyetemre, úgy, ahogy voltunk, csak a jelvényt levettük.

- Mit jelent egy jó, nyereséges félév a rendezőknek?

- Semmit. Teljesen mindegy, hogy mit csinálunk. Az ember szakadjon meg, vagy csináljon valamit, úgymint azt kapja a pofájába, hogy milliomos lesz az E klubból mindenki. Ezt a szemléletet egy ember nem tudja megváltoztatni. Vagy van lelkiismeretem, vagy nincs.

- De milliomos nem lettél?

- Az nem lettem, sajnos.

Király Gyulával

Koncz István beszélgetett.

Kell egy számítógép?

Mert ha kell, akkor figyelj ide! Ajánlatom előnyös: egy vasadba sem kerül, és a tied lehet egy számítógép, - na nem örökbe, de úgy sem tudnád hazavinni. A számítógépet TPA-nak hívják, az egyik legkorszerűbb közepes méretű gép az egyetemen. Előnyös tulajdonságai között talán a legelőnyösebb, hogy a sajátunk - a Karé.

A gépet terminálokról lehet használni, és ezek közül néhányat /nem sok van/ november 1-től a hallgatók is használhatnak.

Minden jóban van valami rossz is. Sokat sírtunk, hogy a jó öreg ODRA milyen buta gép. A TPA nagyon intelligens, de sokkal nehezebb kezelni. Dr. Nagy Péter, a számítóközpont vezetője felajánlotta, hogy körülbelül két órában ismerteti a legszükségesebb tudnivalókat, amivel el lehet kezdeni az önálló munkát. Az előadás tervezett időpontja november 20-a, kedd délután. Arra kérünk, hogy vedd a fáradtságot, és keresd fel a számítóközpontot / Z. ép. IV. em./, ahol az időpontot és a helyet az igények ismeretében meg tudják mondani. Az előadást akkor hallgathatjuk meg, ha legalább 15-20 ember jelentkezik. Gyertek minél többen, kár lenne elszalasztani ezt a lehetőséget!

Gál Ákos

IP

intézkedési terv
1984-87-re

1. Új lendülettel kell folytatni a közéletiségre való nevelésről hozott határozatok végrehajtását, fokozni kell az osztályfőnöki órák rendszerességét és hatékonyságát, az osztályfőnöki munka koordinálását és ellenőrzését. Ezzel párhuzamosan fokozni kell a színvonalas osztályfőnöki tevékenység erkölcsi és anyagi megbecsülését, 1985. szept. 1-ig széleskörű hallgatói vitára kell bocsátani a közéletiségre nevelés programját.
2. További lépéseket kell tenni a hallgatói vélemények még alaposabb megismerése érdekében, az eddigénél is nagyobb gondot fordítva a hallgatói közvélemény tudatos és szervezett formálására.
3. Tovább kell fejleszteni a hallgatók önálló szakmai tevékenységét. Ezen belül
 - tovább kell fejleszteni a TDK-tevékenység színvonalát és módszereit
 - a jelenleginek többszörösére kell emelni a KK-tevékenységbe bevont kari hallgatók számát.
4. A hivatásukra komolyan készülő hallgatókra támaszkodva még jobban be kell vonni a hallgatókat a közös ügyek intézésébe, a döntések előkészítésébe, a feladatok végrehajtásába és a közös munka értékelésébe, többek között a képviselői rendszer hatékonyabb működtetésével. Ehhez meg kell vizsgálni a kari tanács munkájában résztvevő hallgatók számának növelésének lehetőségét.
5. A szigorlatokra való alaposabb felkészülés érdekében mindkét tantárgyból minden félévben fakultatív szigorlati előkészítőt kell szervezni, a jelen félévet is beleértve.

6. A nyári gyakorlatok közül az üzemi termelési gyakorlatok tartalmasságát fokozni kell, már az 1985-86. évben. Meg kell vizsgálni az 1986/87-es tanévben a szakok termelési gyakorlatainak szerkezeti egységesítésének lehetőségét.
7. A választható humán tárgyak körét vezetési, tudománytörténeti ismeretekkel kell bővíteni a folyó tanév II. félévétől.
8. Meg kell növelni a hallgatók rendelkezésére álló személyi számítógépek számát.
9. Jelentősen javítani kell a kari számítógép hozzáférhetőségét a hallgatók részére: 1985. szept. 1-ig két terminállal, 1987. szept. 1-ig további két terminállal.
10. Tovább kell lépni a tantervek oktatástechnikai felszereltségének növelésében, elsősorban az új "Z" épületben. További oktatókat kell felkérni az írásvetítés, dia- és filmvetítés rendszeres alkalmazására.
11. A KISZ és a dékán együttműködési megállapodását a jelen tanév végéig "korszerűsíteni" kell.
12. Meg kell oldani a "Z" épület "hangosítását" (órakezdet jelzése, Aula-rádió, képújság) a jelen tanév végéig.
13. Kulturált plakátozási lehetőségeket kell teremteni a "Z" épületben 1985. II. 1-ig.
14. Szorgalmazni kell egy tornacsarnok építését a Landler kollégium udvarán.
15. Az óraszám emelést is figyelembe véve az 1986-87-es tanévben felül kell vizsgálni a hallgatók terhelését, a házfeladatok rendszerét, és tartalmát.
16. Ki kell dolgozni a kiemelkedő képességű hallgatókkal való foglalkozás intézményes rendszerét, figyelembe véve más karok tapasztalatait.
17. Meg kell vizsgálni az 1985-86-os tanévben az intenzív nyelvtanulás lehetőségét.

A dékán és a KISZ kari vezetősége évente értékelni fogja az intézkedési terv határozatainak végrehajtását.

MEGHÍVÓ

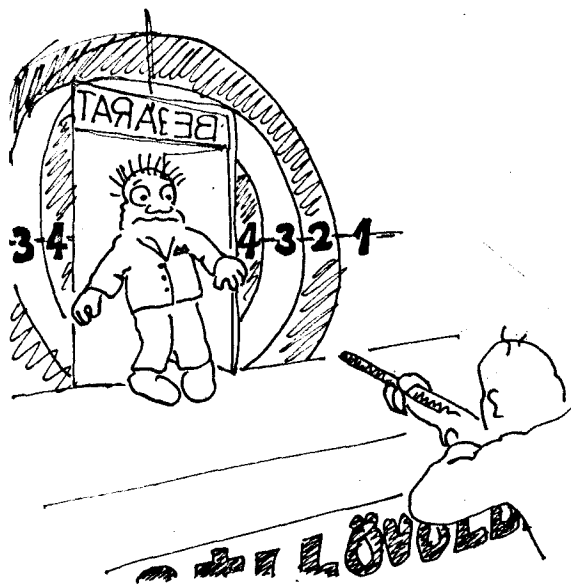
November 23-án / pénteken / este 19.00-tól a Landler Kollégiumban a III. évfolyam „estélyt” rendez.

Nosztalgia zene - görög táncok - roulette - céllövölde - teaház - és még néhány meglepetés. Inhomogén / nem egynemű!!! / társaság / a jelek biztatóak! /

Hogy jobb legyen a hangulat, gyere el TE is! Ezúttal / is / szeretettel meghívunk mindenkit, akinek köze van a III. évfolyamhoz. Tehát aki volt harmadéves, aki az, és aki az lesz, vagy szeretne lenni! Külön szeretettel várjuk patronáltjainkat, a gólyákat!

Mottó: Emeld a színvonalat! / Azzal, hogy eljössz! /

a Szervező Bizottság

KÖZHÍR

HOLLANDIÁBÓL

JÖTTEM, MESTERSÉGEM CÍMERE LAESTE

Itt az ideje, hogy a nyári LAESTE gyakorlatokról szóló beszámolók közül sorra kerüljön a harmadik is. Tóth Zoltán/502.tk/ volt beszélgető partnerem.

-Merre jártál a nyáron?

-Hollandiában, Amszterdamban dolgoztam hat hetet június-júliusban, a városi közlekedési vállalatnál.

-Mekkora ez a vállalat?

-Hosszújuk tartozik a busz, villamos, metró és komp-közlekedés. A BKV-nál kisebb, igaz, hogy a város is csak 700 000 lakosú. Amszterdam vonzástérzetéből kisebb, független autóbusszon cégek vágják a szállításokat.

-H volt a munkád?

-A villamosgáibanban dolgoztam, a fejlesztési osztályon. Itt a villamosok elektronos rendszerét javították, és új mikroprocesszoros berendezéseket csináltak. Például egy olyan mérőeszközt, amely utasszámlálásra, kilométer, idő és egyéb adatok felvételére alkalmas. Dubordámszériával rendelkezik / 32 kbyte /, és 10-12 napig tudja tárolni az információit. Utána kell kiolvasni, erre egy kézi terminál szolgál, amelynek az építésében vettem részt.

-Konkrétan mit kellett csinálnod?

-A kijelző áramkör megtervezése, megépítése és a működtető programok megírása volt a feladatom. Assembly nyelven programoztam Motorola 6809 mikroprocesszort. Az egész osztály két villamosmérőből állt. Ők fél év alatt másfél millió gulden értékben állítottak elő új terméket.

-Hogyan fogadtak, mikor odaérteztél?

-Az első két héten körbevittek az egész üzemben, meg a kezembe nyomtak két 600 oldalas könyvet, hogy olvassam el, ismerjem meg a Motorola rendszert. Utána kaptam meg a munkát. Teljesen önállóan hagytak dolgozni, csak ha problémám volt, akkor foglalkoztak velem. Minden alkalmával kéznél volt, csak a fiókból kellett kivennem. Ezeket aztán senki nem kérte tőlem sosem, hogy mit, a hányat használtam el.

-Gondolon volt idős tapasztalatokat szerepni a holland munkafegyelenről is. Milyen?

-Igt, nem „magyaros”. Ha például negyedrész a teaszünet, akkor a tizenötödik percben letesszük a csészét, és nemek dolgozni, anél-

kül, hogy bárki szólna nekik.

-És hol laktál?

-Először egy igen lerobbant lakást szereztem a vállalat, a kikötő környékén /300 gulden havonta/, ezt kényszerből elfogadtam. Ők látták, hogy nem tetszik, és ezért másnap már egy kétszobás lakásba költözhettem, közel az Ajax stadionhoz. Itt egy másik LAESTE-szel, egy finn sráccal kellett együttlaktam, igaz így a 350 guldenes árat ketten fizettük. Egyébként ez az átlag lakásbér Hollandiában.

-Biztosan nem volt problémád a szabaddió eltöltésével.

-Persze hogy nem. Az LAESTE szervezett programokat, kettőn résztvettem. Az egyik egy „welcome party” volt, ez nagyon jól sikerült, kb. ötvenen voltunk ott a világ minden tájáról. A fele persze amerikai és kanadai. Ők általában 3-6 hónapot töltenek itt, náluk nagy hagyományai vannak ennek a szervezetnek. A másik nagy program a Heineken sörgyár meglátogatása volt, a gyáron belül ingyen sörrel és sajttal. A skandinávok tajtrészeire ittük persze magukat, náluk otthon nagyon drága az ital.

Azán ezen kívül rengeteget kirándultunk biciklivel, hiszen ott nem voltak nagy távolságok.

-Hogyan tudatok bringát szerezni?

-A vállalati LAESTE konzulens volt olyan kedves és kölcsönadta a sajátját. Ezzel aztán kirándultunk Hágába, Edam-ba, Delft-be. Egyszer meg holland barátaimmal átmentünk Belgiumba is, de már kocsival. Itt legalább hasznát ve-

tetten a kétéves francia nyelvtanulásomnak.//

-A holland emberekről milyen benyomásaid alakultak ki?

-Az emberek nagyon nyugodtan élnek. A nyelvével munkából mindenki mosól, nagyon ritka a másodállás. A hétvégeken kizárólag pihennek. Gyébként jókedélyű emberek, sokkal barátságosabbak, mint például a németek. Az egész ország nagyon toleráns, mindenféle mozgalmat jobban befogadnak, mint más nyugat-európai országok.

-Íri a véleményük Magyarországról?

-Nem ismerik. Általában nem tudnak különbséget tenni a kelet-európai országok között. Aki viszont már volt Magyarországon, annak pozitív a véleménye. Az önkormányzatok karizmatikusan beszéltek, sok furcsa kérdésre kellett válaszolnom /pl. magyar élelmiszer ellátás/.

-Is milyen város Amsterdam? Igen, hogy ilyen kábítószereközpont?

-De csak részben igaz, ugyanis a városban területileg is elkülönül a szórakoztató negyed. Itt egészen más törvények uralkodnak, mint máshol. Az utcán kínálják a kábítószert, és azokat a kocsmákat súd és helyi, ahol marihuánát lehet kapni. Itt bármi megeshet veled az utcán, nem úgy mint a város más részein, ahol nagyon jó a kábítószerbiztonság. Aztán érdekes még, hogy a legdrágább árucikkek képviselői kivilágított ablakokban ülnek, úgy csalogatják be a vendégeket. A magyar nagyböjtől tudom, hogy az árfolyamuk 50 gulden körül mozog.

Tengerparti ötéren van. A világ minden tájának köztjét ki lehet próbálni. A kínai konyha kiváló volt, meghívtak egy amandásos pekíngi kacsára. Akkor még volt, hogy bucsira ettem a főzőt.

-Íri volt a legköltségtelenebb élményed?

-Egyszer egész héten rossz idő volt. Aztán a hétvégén mégis kisütött a nap. Fium barátommal bringáztatunk a tengerpart felé, hogy egy jó nagyot fürdjünk. Aztán 200 méterrel a part előtt egy kanyarban elesem, jól összevertem magam. Így aztán végleg elmaradt a tengeri fürdés.

Zelena Perenc

KÜLFÖLDI ÖSZTÖNDÍJ

A Művelődési Minisztérium pályázatot hirdet külföldi egyetemi ösztöndíjra.

Pályázatot nyújthatnak be jelenleg I. évfolyamos és előfelvett hallgatók az 1985/86-os tanévre. A részletes pályázati felhívás - tekintésre - megkapható a Dékáni Hivatal 309. sz. szobájában.

színes könyvek

- Ajánlhatom ezt a válogatást, és ezt a nagyon szép képzőművészeti sorozatot.

Sokan hallhatták e mondatot, azok akik az elmúlt héten a kollégiumban tartózkodtak, amikor egy kedves lány cseppet sem tolazkodóan, könyvek listájával keresett fel bennünket.

- Ki vagy? - tettem fel a prózai kérdést.

- Művelt Nép könyvterjesztő. Üzletkötő.

- Ez a főfoglalkozásod?

- Igen, de nem az eredeti. Gimiben el voltak ájulva tanárok, hogy milyen rajz tehetség vagyok, a Képzőművészetin nem így látták. Főképp képszerkesztőként dolgoztam, de tönkrement a szemem. Ezekután jelentkeztem a Könyvterjesztőtől. Vizsgáztattak intelligenciából és beszédképességből, beszélőkém meg szerencsére van. A könyveket üzemekben, iskolákban, kollégiumokban, falvakban árulom, minél többet adok el, annál több a fizetésem.

- Sokat kell dunaálni, míg megtetszik valakinek egy lista?

- Attól függ. Itt például elsősorban nem a könyvekről beszélek, de egy kis eldugott faluban sokat kell dolgozni pár rendelésért. Ha ti ránéztek egy sorozatra, nagyjából mondanak valamit a szerzők nevei vagy a címek, a parasztnéninek fel kell kelteni az érdeklődését, mesélni kell a könyvről. Vannak napok, mikor teljesen elmegy a hangom.

- Mindent elolvasol, amit ajánlasz?

- Soha-át, de sajnos, csak arra van időm, hogy átfussam őket.

- Aki az országot járja, azzal sok minden történik.

- Sztorit akarsz hallani? Az van bőven. Régebben a lakásokra jártam. Egyszer egy fiatal házaspár lelkesen fogadott, színes sorozatot szerettek volna. Gondoltam, krimi ki van zárva, csak szépirodalmi vagy képzőművészeti felelne meg az ízlésüknek. Vagy tíz percig eseteltem a művek változatosságát, szépségét, mire kibökték, hogy ők nem úgy gondolták..., új színes szekrényük van, valami ahhoz illő könyv kellene. Jaa? Már nem népművelő, hanem üzletkötő voltam, eladtam nekik a teljes útikönyv készletemet, annak minden kötete más színű.

Árpád

ÉLETKÉPEK ANNO '84

A Néva partján, a Péter-Pál erőd szomszédságában áll egy komor, szürke épület. Valamikor piros lámpás ház és kerületi rendőrkapitányság volt - ma kollégium. A bejáratnál „szanatórium” feliratú tábla függ. Amikor megérkeztünk, egy pillanatra meglepődöttünk, de hamar rájöttünk, hogy itt kár csodálkozni, elgondolkozni, mindent el kell fogadni olyannak, s úgy, ahogy van. Később aztán kiderült, hogy az első emeleten lábadoznak a kórházból frissen kikerült betegek.

A másodikon és a harmadikon, az ún. „speciális” emeleteken laknak a gyorsított orosz nyelvi kurzusokon résztvevő nyugati és - magyar egyetemisták. A szobák négyágyságok, s mindegyikben a külföldiekkel él egy „hazai” is. Számukra ez bizonyos jutalom, ugyanis kiváló Komszomol jellemzés alapján kerülhetnek csak ide. A negyediken néhány arab, vietnami, mongol és orosz él.

Ismerkedjünk meg a lakókkal!

Az amerikaiaknak eltökélt szándékuk, hogy megtanulnak oroszul. / Mellesleg az ő megjelenségükkel vált rendszeressé a melegvíz-szolgáltatás! / Jegyzetfüzettel a kézben bújják az újságokat, mindegyikük orosz nevet választott magának, s az órákra is rendszeresen bejárnak. Az egyik srác - amúgy szimpatikus - egyszer kijelentette, hogy az oroszokon kívül még meg akar tanulni magyarul és albánul. / Nyeltünk egyet. /

A tizenkét angol éli a maga külön kis életét, nem vegyülnek el. Általános nemtetszésnek örvend az a szokásuk, hogy hivatalosan is beállítanak egy-egy vacserinkára - üres kézzel - mindent megesznek, megisznak, amit találnak, s amilyen váratlanul jöttek, ugyanolyan váratlanul el is tűnnek.

A finnek - csupa lány - mindig mosolyognak. Általában ők a házigazdái a finn-magyar-észt „barátsági estéknek”, ápolva a finnugor kapcsolatokat.

A hathetes német csoport élt leginkább társasági életet. A tizennégyhetesek már elvégeztek egy egyetemet, s keveset tartózkodnak a kolozsban.

Hamburgból, Leningrád testvérvárosából érkeztek, miután befizették a 2000DM-s részvételi díjat. Többségüknél - származásuk révén - kideríthető valamilyen „szláv kapcsolat”, s ezzel magyarázható, hogy oroszul tanulnak.

Sokan a kuriózum kedvéért, mások az orosz klasszikusokkal vagy a századelő „elfelejtett” költőivel való találkozásokkor határozták el, hogy megtanulnak oroszul.

Mit tagadjam? Jobban beszélnek, holott csak 2-3 éve kezdték el az egyetemen, mint azok nálunk, akik becsülettel végigtanulták azt a „néhány” évet.

A japánokról nem esett még szó, mert ők szállodában laknak. Mindössze tizenegyen vannak, s az idei az első év, hogy japán egyetemisták itt gyakorolhatják az orosz. Csereként hét szovjet diák mehetett ki Japánba. Az egyik ismerősöm pl. a HITACHI cégnél dolgozik, s főnöke ezzel búcsúzott tőle: ha júliusig nem lesz tárgyalóképes oroszul - kénytelen lesz elbocsátani.

A japán diákokra jellemző a rendkívüli pontosság és udvariasság.

A kollégiumban íratlan szabály, hogy mindenki-vel oroszul kell beszélni, még akkor is, ha a közös nyelv lehetne az angol vagy a német. De igazán a nyelvet csak „házon kívül” lehet elsajátítani! Hisz nem valószínű, hogy külföldi a külfölditől fogja a helyes oroszosságot megtanulni, s a nyelvi intézet sem a központi egyetemi épületben kapott helyet.

Így marad az utca, az alkalmi ismeretségek, s az ebből következő vacsorameghívások.

- Gp -

IRODALOM

SAROK

„Ahhoz, hogy valaki állattörténeteket írjon, forrón és őszintén szeretnie kell az élőlényeket.”

Ezzel a mondattal kezdődik a könyv, amit ma ajánlunk olvasóinknak.

KONRAD LORENZ

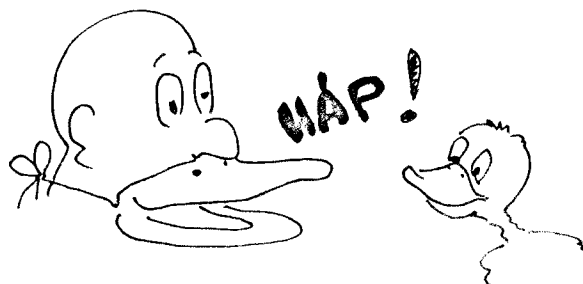
SALAMON KIRÁLY GYŰRŰJE

Aki ismeri Lorenz nevét, tudja róla, hogy nemcsak nagy tudós, hanem sikeres író is. Ebben a könyvében sem csalódhatnak olvasói: humoros, érdekes történetei szórakoztatóak, sőt, néhány meglepő dolgot is megtudhatunk belőlük – AZ ÁLLATOKRÓL.

Például, hogy a mesterségesen kikeltett vadkacskák „bármilyen lényt anyjuknak tekintenek, ami tisztességesen, helyes kiejtéssel hápog”. „Pünkösdi vasárnapján is kinn csatangoltam guggolva, hápogva, egynapos kiskacsáimmal kertünk felső részében, az üde zöld réten, és azon örvendeztem, hogy milyen engedelmesen, milyen pontosan dőcög utánam a kis csapatom. De amint egyszer csak felpillantottam, észrevettem, hogy a kerítést felül sápadt ábrázatok sora szegélyezte: a palánknál egy kiránduló társaság állt, és döbönt iszonyattal meredtek rám. Megbocsátható dolog! Hiszen az emberek csak egy bajszos, kövér urat láttak, aki a földre guggolva, a popsiját emelgetve csúszkál-mászkal a réten, közben állandóan hátrapisillog a válla fölött, és szünet nélkül hápog – sajnos, a szegény potyanézók a magas májusi fűben nem láthatták a kiskacsákat, a megoldást, a magyarázatot jelentő kiskacsákat!”

A következő kiragadott eset egy kakaduról szól. „... a madár forrón szerette édesanyját, aki nyáron, ha a kertben üldögélt, megállás nélkül kötögetett. És a kakadu láthatólag tökéletesen ismerte a gombolyag szerkezetét, valamint a gyapjú alkalmazhatóságát. Mindig a szál szabad végét csippentette a csőrébe, majd teljes erővel felröppent a levegőbe a szépen legombolyodó fonallal. Magasra szállt, mint egy hosszú farkú papírsárkány, aztán szabályszerűen körözni kezdett a házunk előtt: álló hatalmas hárs körül. Egyszer történetesen

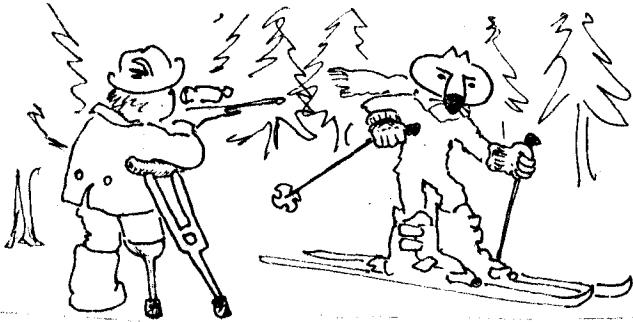
senki sem zavarta meg tevékenységében, s oly szépen bepólyálta a színes gyapjúszálakkal a fát egészen a csúcsáig, hogy a fonalat egyszerűen nem tudtuk többé leszedni a fa hatalmas, szétágazó koronájáról. A látogatók aztán hülledezve ácsorogtak a hárs előtt, és sem azt nem értették, hogy voltaképpen miért díszítettük fel, sem azt, hogy hogyan boldogultunk a díszítéssel.”

Lorenz csókákkal is sokat foglalkozott, így szerezhette közvetlen tapasztalatokat a csókák udvarlásáról. „Egy csókám például hím léteére engem tisztelt meg szerelmével, és minden szempontból úgy viselkedett velem szemben, mintha csókahölgy lettem volna. Teszem azt, órákig igyekezett rábírní arra, hogy másszam be az általa választott költő-odába – amely alig haladta meg a néhány decimétert. Hasonlóképpen jártam egy szintén emberre beállított hím verébbel, de az a tulajdon kabátzsebembe iparkodott becsalogatni. Az említett hím csóka azonban főként azért volt módfelett idegesítő, mert szüntelenül etetni akart, mégpedig a legválogatottabb – természetesen, az ő ízlése szerint válogatott – ingyenc falatokkal. Ráadásul, akármilyen furosa, anatómiai pontossággal „felmérte”, hogy az ember etetőnyílása a száj; és mondhatom, a végtelenségig boldoggá tudtam tenni, ha olykor – a megfelelő kolduló hang kíséretében – feléje tátottam a számát. Ez azért meglehetősen önfeláldozást jelentett részemről, hiszen igazán semmi örömet nem találok abban, ha apróra csócsált, csókanyállal elegyedett lisztkekacokkal van teli a szám. Amennyiben azonban nem voltam hajlandó erre az előzékenységre – ami elég érthető, ugyebár –, akkor kellett csak igazán ügyelnem a fülemre, mert ha nem vigyáztam, egy pillanat alatt meleg lisztkekacásával volt teli az egyik hallójáratom, mégpedig egészen a dobhártyáig, mivel a csókákhoz az a szokásuk, hogy az eleselt nyelvükkel mélyen begyömöszölik a fiókák, illetőleg a nőstény garatnyílásába.”

ÖSSZEKELL ÍROTTA:

PÁSZTOR CSILLA

sítábor

ELŐZETES TÁJÉKOZTATÓ A SISZAKÁG 1984/85-ÖS KÜLFÖLDI TÚRAIRÓL

Tanfolyamok kezdők és középhaladók számára:

Donovaly 1985. I. 2-6; I. 6-12.; I. 19-26.;

Utazás: busszal; Költségek: 630 KCS körül, ezért szállás + tanfolyam jár.

Hétfői túrák gyakorló síelőknél:

Nova Lesna és Poprad '85. II. 8-11; II. 22-25;

III. 8-11; III. 21-24; Utazás : busszal;

Szállás: magánháznál; költségek: 560Ft + 200KCS

Gyermektáborok:

Nova Lesna '84. XII. 26-'85 I. 1 kezdőknek és

középhaladóknek. Utazás személygépkocsival;

25 gyerek+17 szülő; Költségek: 810 Ft + 350 KCS

510 Ft + 350 KCS; Szállás: magánháznál

Svit, vállalati üdülő III. 30- IV. 8. haladók-

nak! 25 gyerek + 25 szülő számára szállás, koszt,

tanfolyam; Utazás személygk-val. Költségek:

1210 Ft + 850 KCS és 760 Ft + 850 KCS

Extrák!

Borovecz I. 17-24. gyakorlóknak /40 fő/

Költségek: 4440Ft/3290Ft/ Utazás: autóbusszal

Szállás: magánháznál, liftbérlet.

Kaprun 1985.VI. 15-23. // GLECCSERSIEBÉS

Utazás: szgk-val; Szállás, koszt liftjegy lesz

40 fő részére. Irányár: 10000Ft

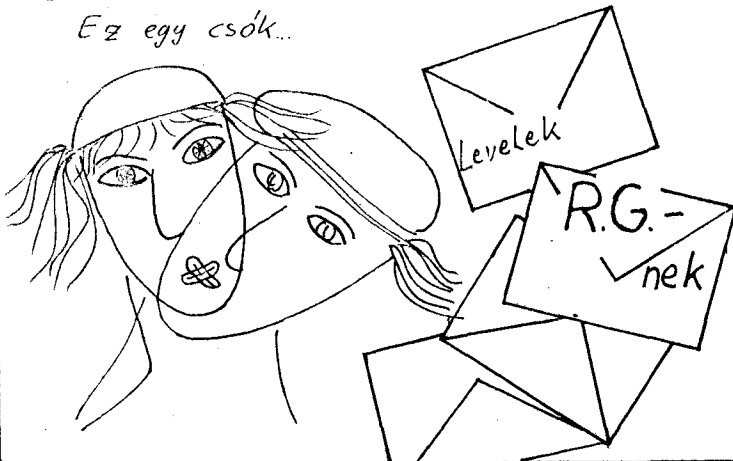
Előzetes jelentkezés XI. 19-ig a K.I. 51-ben Nagy Juditnál a síszakág jelentkezési lapjával. A túrákra 1984. XI. 19-én is lehet jelentkezni az E. I. C teremben, ahol egyben megbeszélést is tartanak a szervezők.

fegyvertlap

...fegyver? A legjobb fegyver az őszinte, nyílt tekintet és az igazság. A hazugságot ezerszer el lehet ismételni, de ezeregyedikre megbotlik a nyelv, az igazság azonban az idők végzetéig szilárdan nyugszik a tekintetben. A legjobb fegyver a halk szó. Üvölteni mindenki tud, de halkán, intelligensen, kimérten, nyugodtan beszélni, csak az, akinek tiszta a lelkiismerete, ezért nem kell félnie semmitől. Az üvöltés ezerszer elnyomhatja a csendet, de egyszer kifárad, és akkor meghallják a halk szót, és összeállik minden, minden, ami rágalom, ami bűnös, ami bántó, ami hazug. A legjobb fegyver a kedvesség, a megértés, a virág, a „kérem szépen” a „szeretném”...

Kiss

Ez egy csók...

Biztos Te is átérezted már, milyen kegyetlen képtelenséggel csaljuk meg kétszer is önmagunkat azokkal szemben, akiket szeretünk. Először a javukra, aztán a rovásukra. Egész életünkben azzal játszunk, hogy boldogok akarunk lenni, de sohasem vágyódunk utána teljes eltökéltséggel.

Ami a legjobbnak tűnik az életünkben, az von kört körül, ami a legrosszabb benne. Erre gondoldj, ha úgy érzed, hogy nem vettelek komolyan Téged, vagy azt, amit csináltunk.

Sokan nem tudják bizonyítani, hogy nem középszerűek. Nekünk legalább megadatott a lehetőség. De a bizonyítás még hátra van.

KIADJA A BME ÉS A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ BIZOTTSÁGA

Felelős kiadó: Kiss Péter

Felelős szerkesztő: Zelena Ferenc

Főszerkesztő: Kelemen László

Készítették: Pásztor Csilla, Szűcs Sanyi, Tóth János, Gábor+Éva, Genczler Judit, Szabó Judit, Illés Árpád, Bánfai Zsolt, Koncz István, Szemi, Nauner Csaba, Török István, Komcsák Miklós